

Universitätsbibliothek Paderborn

Domus Æternitatis

Reserata, Et Ad Ingrediendum Quotidie Memorïæ cogitationibus,
Intellectûs considerationibus, ac voluntatis affectibus Aperta ; Serviet
quoque pro Concionibus; uti & pro Exhortationibus, in Agoniae Domini
Sodalitatibus

continens Impedimenta Et Adjumenta Æternæ beatitudinis

Dirckinck, Johann

Coloniae Agrippinae, 1713

3. Impedimentum III. Pabulum ignis inextinguibilis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50716](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50716)

CONSIDERATIO, III.

Impedimentum III. Salutis,

Pabulum ignis inextinguibilis.

Stuppa collecta, synagoga peccantium: & consummatio illorum flamma ignis.

Eccli. c. 21. 10.

7. Octobris.

I. **C**onsidera dicta Ecclesiastici verba: *Stuppa collecta, synagoga peccantium*. q. d. Putant potentes, & superbi, se esse insuperabiles, invictos, & quasi omnipotentes: at revera, omnis eorum synagoga, seu cœtus ac multitudo, fragilis est instar stuppæ collectæ: quemadmodum enim stuppa illico, ab igne vicino corripitur, conflagratque; & quo major est stuppæ copia, eò faciliùs, magisque inflammatur; ita pariter ignis vindictæ divinæ, facillimè corripiet & consumet omnes peccatores, eòque faciliùs, quò major eorum fuerit synagoga ac multitudo. hæc enim non est aliud, quàm *stuppa collecta*, seu fomentum ac pabulum ignis, iræ & indignationis di-

B 6

vinæ.

34 *Domus aeternitatis. Consideratio*
vinæ. Et consummatio illorum, flamma
ignis. I. c. id est consumptio illorum, erit
flamma ignis, seu ignis velut pabulum
suum, contumet eos.

II. Ignis autem ille, cujus peccatores
& peccata pabulum sunt, est quintuplex.
Primus est *ignis iræ & indignationis Dei*.
Secundus *vindictæ*, quo Deus impios
igne, id est peste, fame, gladio punit, ac
perdit in hac vita: ignis enim omnem
acrem vindictam, ejusque instrumentum
significat. Tertius est *ignis conflagra-*
tionis mundi, quo Deus impios, cum eo-
rum domibus, opibusque comburet.
Quartus ignis est *acerrimi judicii divini*,
quo Christus scrutabitur, damnabit, ac
perceller improbos, in novissimo die,
de quo Daniel. c. 7. 10. *Fluvius igneus*
rapidusque egrediebatur de ore ejus.
Quintus est *ignis gehennæ*; hic enim est
finis impiorum, perpetuum incendium
perennis flamma ignis, quæ ex eorum
corporibus, velut titionibus ardentibus
ascendet in sæcula sæculorum. O flamma
terribilis! O ignis inextinguibilis!

III. Verùm hîc multos tenet admira-

ratio

ratio; cur Deus, cujus misericordiæ non est numerus, & bonitatis ac clementiæ infinitus est thesaurus, peccatores, etiam ob unicam lethalem noxam, licet brevi tempore durantem, æterno plectat igne. Sed mirari desinent, si & Dei offensi Majestatem, & hominis offendentis vilitatem, & ipsiusmet peccati gravitatem ineffabilem perpenderit. Consideremus primò offensam divinæ Majestatis. Quò persona offensa & læsa major, digniorque est; eò quoque gravior est offensa, offensæque malitia, ac debita malitiæ pœna. Gravis quippe offensa est, si lædas virum nobilem, gravior si Comitem, gravior si Principem, gravissima si Regem aut Imperatorem. Quanta igitur offensa erit divinæ Majestatis, supremæ, immensæ, infinitæ? Utrique quodammodo infinita: quia *Peccatum ex parte offensionis, est infinitum*, ut docet Doctor Angelicus. 1. 2. q. 87. a. 1. An non igitur pœnam quoque meretur infinitam? S. Bernardinus serm. 12. ait: *Damnati debent æternum cruciari, ratione malitiæ, scilicet culpa, qua respectu Dei, qui offensus est, infinita dici potest.*

Adhortatio.

O Anima peccatrix! *Quasi à facie*
lubri, fuge peccatum. Eccle. c. 2.
 Ne rea evadas quintuplicis ignis, iræ
 vindictæ Dei, judicii & Conflagrationis
 atque gehennæ; sed vel maximè, ne re-
 sis læsæ Majestatis divinæ. O qualis hæc
 est offensa! offendantur mille Principes
 mille Reges, Cæsares ac mundi totius
 Monarchæ; quid sunt hi omnes in com-
 paratione Dei? Pulvisculi, atomi: Er-
 men coram illis timent proceres, pave-
 nobiles, tremunt satellites, eorumque
 offensam summè reformidant: & tu no-
 vereberis, non pavebis, non trepidabis
 ad offensam, infinitæ Majestatis? *Quis*
timebit te Rex gentium? Jerem. c. 10. 7.

3. *Octobris.*

I. **C**onsiderato Numine offenso, ex-
 minemus personam offendentem
 nam quò hæc est vilior ac minor; eò
 fensa, culpæque malitia major est & gra-
 vior. Deum offendens, est homo. *Quis*
 autem est homo? 1. Quoad corpus, e-

origine limus terræ, sine pulvis, medio
 fœnum & flos agri, citò marcescens ac
 decidens. Quid est homo? Vapor ad
 modicum parens; velut umbra fugiens;
 velut nosocomium morbis innumeris
 scatens; velut infans innumeris pericu-
 lis ac miseriis repletus; ex quibus, sine
 Dei ope, eluctari, ipsi est impossibile.
 Quid est homo? *Nihil aliud quàm sperma
 fœtidum, saccus stercorum, cibus ver-
 mium, post hominem vermis, post vermema
 factor & horror; sic in non hominem, ver-
 titur omnis homo. S. Bern. med. 3.* Et ta-
 men homo, tam vilis, tam fragilis, tam
 miser, audet offendere Deum infinitæ
 Majestatis. Potestne major excogitari
 audacia? Et quânam pœnâ hæc est
 plectenda?

II. Ulteriùs, dispice, quid est homo,
 quoad animam? Anima ex origine sua
 est nihilum; & Deo manum subtrahente,
 reversura in nihilum: *Substantia mea
 tanquam nihilum ante te. Psal. 38. 6.* Ani-
 ma peccato originali infecta: absque
 ope Dei, ad omnia est impotens, ad om-
 ne malum propendens, passionum tu-
 multi-

38. *Domus aternitatis. Consideratio*
multibus agitata, ignorantia tenebr
involuta, tentationum, hostiumque vi
bilitum & invisibilitum astutibus expo
ta: & cum tam sit misera, Deo pro
tionem subtrahente, millies magis m
fera, peiorque esse potest: *Quoniam nu*
lum peccatum est, quod unquam fecerit ho
mo, quod non possit facere alter homo.
Creator desit, à quo factus est homo.
Aug. solil. c. 15. Ac proinde merito ca
mortuo, at foetenti, cadaverique veru
bus secatenti assimilatur. Et tamen hor
hic, tantis miseriis subjectus, tantis D
beneficiis obrutus; tam auxilii divini vi
omnibus indigus; si superbiat, si ob
dientiam detrectet, si Conditori rebelle
quanam hæc est protervia? & quâ per
castiganda?

III. Perpende etiam; quid sit homo
innumeris aliis rebus creatis comparat
Quid est unus homo comparatus
myriadibus hominum toto terrarum
be dispersonum? Quid est comparatus
millionibus Angelorum & Archangel
rum, omnes alias res creatas nume
superantium? Quid est comparatus cu

ipso Deo? Omnes gentes quasi non sint, sic sunt coram eo; & quasi nihilum & inane reputata sunt ei. Isaia c. 40. Et tanquam momentum statera, sic est orbis terrarum; & tanquam gutta roris antelucani, quae descendit in terram. Sap. c. 11. 23. Inter ex his, ô homo! Si totus terrarum orbis, Dei intuitu, est quasi gutta roris, & quasi nihilum; quid es tu? quotula gutta & nihili pars? Quae igitur mens capere potest, tibi homini tam exili, tantum inesse audaciae; ut Deum tuum offendere, illumque novis indies sceleribus ad iram, vindictamque provocare audeas? Et quænam inauditæ huic audaciæ debetur pœna? Nonne infinita, cum nulla finita par sit?

Apostrophe.

O Homo miser, quoad corpus & animam! *Quid superbis terra & cinis?* Eccl. c. 10. 9. *O peccator! Cujus conceptio culpa, nasci pœna, labor vita, necesse mori.* S. Bern. med. 3. Cujus tam exilis respectu universi, est portio; ut atomus vix esse videatur; quid contra Altissimum
stul-

40 *Domus aternitatis. Consideratio*
stultè te erigis? *O testa de samis terra*
O vas fragile, quid faëtori tuo contradicis
Isaiæ c. 45. 9. *O caro putida, Regem*
terrenum offendere times, qui potest
corpus occidere; & post hæc non habet
amplius, quid faciat? Deum verò, in
mortalem, æternum, infinitum Regem
sæculorum irritare non metuis, qui potest
corpus & animam perdere in gehennam
Judica tu ipse, an tanta, tamque incredi-
bilis malitia ac protervia, temporali po-
nâ sufficienter castigetur? Judica, an non
perpetuis puniri incendiis mereatur?

9. *Octobris.*

I. **P**Erpendenda denique est, gravitas
& pondus malitiæ, quod peccatum
ab homine tam vili contra Majestatem
Dei infinitam commisso, inest: ut patet
clarius, quam pœnam promereatur.
Peccatum lethale, est *contemptus divini*
Majestatis: cujus mandatum vilipe-
ditur; cujus prohibitio spernitur; cujus
gratia & amicitia repudiatur, cujus
inspiratio & invitatio abjicitur, & è con-
trario, Diaboli hostis infensissimi, sugg-

stio, allectio, jussio, amicitia, ultro admittitur & acceptatur. 2. Est *contemptus omnipotentia Dei* infinitæ, omnibus creatis, dantis naturam & vires ad agendum; ad omnes actiones concurrentis, sine quo nec oculum, nec digitum movere valent: quanta ergo temeritas est, ipsius concursum & instrumenta, sive arma contra ipsummet convertere, utque ipsum oppugnare?

II. Peccatum lethale 3. Est *contemptus Bonitatis Dei* infinitæ, ab omnibus creatis amari dignissimæ, imò si fieri posset, amore infinito prosequendæ: & huic vilis, brevis ac foeda voluptas, lucrum tenue, & honoris umbra, à peccatore stultè præponitur: quanta malitia?

4. Est *contemptus sapientia Dei*, infinitæ, quæ despicitur, dum in ejus oculis & conspectu, nefas, absque omni verecundia & pudore patrat. Quænam potest major esse impudentia, quam Dominum suum præsentem, audientem & videntem, contemnere atque offendere? Et quanto supplicio ejusmodi impudentia afficietur?

III. At

III. At hîc nondum malitiæ finis: nam peccatum lethale est quoque *Contemptus Creatoris*, à quo animam, corpus, potentias, sensus & omnia membra adeptus est, quibus contra ipsum datorem insurgit. Est *contemptus Conservatoris*; sine cuius conservatione, nec momento possit durare. Est *contemptus Gubernatoris* sine cuius providentia, omnibus necessariis destitutus periret. Est *contemptus Dei Patris*, cuius imaginem in se decipiat atque eradit. Est *Contemptus Christi Domini Redemptoris nostri*, cuius sanguinem pretiosum, passionem ac mortem despicit & pedibus conculcat. Est *contemptus Spiritûs Sancti*, cui fidei baptismum datam, frangit, ejusque gratiam ac dona abjicit. Heu quæ peccata finita, tantam malitiam dignè valet castigare? *Erubescant impii & deducantur in infernum. Psal. 30.*

Affectus zeli.

O Cæca gens mortalium! Hæc reddis Domino, popule stulte & impiens? Nunquid ipse est Pater tuus, &

possedit te, & fecit & creavit te? Deum
 qui te genuit dereliquisti & oblitus es Do-
 mini Creatoris tui: Deut. c. 32. O Juste
 Judex criminum, an non tantum tui
 contemptum, nequitiam & perfidiam
 meritò suppliciiis sempiternis vindicas?
 Ita sanè: nam usq; quo peccatores Domine,
 gloriabuntur? Psal. 63. Et insultabunt
 tibi? Deus meus, pone illos ut rotam, & si-
 cut stipulam ante faciem venti. Psal. 82.
 Deleantur de Libro viventium, & cum ju-
 stis non scribantur. Psal. 68.

CONSIDERATIO IV.

Impedimentum IV. Salutis,

Ligna incendii infernalis.

*Nutrimenta ejus [Topheth] ignis & lig-
 na multa: flatus Domini sicut torrens
 sulphuris, succendens eam.*

Isaiæ c. 30.

10. Octobris.

UT nutrimenta Thopheth, seu ge-
 hennæ, ignem & ligna subtraha-
 mus; hoc est, ut Damnatorum incendio
 æterno, à flatu divino succenso, mate-
 riam,